

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในโลกของการพัฒนาประเทศเพื่อก้าวเข้าสู่ “ประเทศไทย 4.0” นั้น ปัจจุบันสังคมไทยได้ก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลอย่างเต็มตัว ทำให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจสังคมเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว มีการแข่งขันสูง การเข้าถึงแหล่งข้อมูลปริมาณผ่านโลกออนไลน์มากขึ้น ส่งผลให้คุณลักษณะเด็กเปลี่ยนไป ดังนั้นเด็กจึงต้องมีการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ก้าวทันต่อสังคมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป การศึกษาเป็นจึงเครื่องมือสำคัญในการยกระดับคุณภาพทรัพยากรมนุษย์ในประเทศ เพื่อเตรียมกำลังคนให้พร้อมในการเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทยสู่เวทีเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (2559) กล่าวว่า “การศึกษาในยุค Thailand 4.0 มีความหมายมากกว่าการเตรียมความพร้อมของคนหรือให้ความรู้กับคนเท่านั้น แต่เป็นการเตรียมมนุษย์ให้เป็นมนุษย์ กล่าวคือ นอกจากให้ความรู้แล้ว ต้องทำให้เขาเป็นคนที่รักที่จะเรียน มีคุณธรรม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ด้วย นั่นก็คือการสร้างคนให้มีทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยเน้นทักษะในการคิดวิเคราะห์เป็นหลัก ในขณะที่เดียวกัน Thailand 4.0 คือ การพัฒนาประเทศให้มีความทันสมัย มีรายได้มากขึ้น และก้าวพ้นจากกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง โดยจะต้องผลิตนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อเป็นฐานในการพัฒนาประเทศ และต้องสามารถติดต่อกับนานาชาติได้ด้วย” (ย่อหน้า 1) ดังนั้น การศึกษาจึงต้องเร่งดำเนินการปฏิรูปการเรียนรู้ให้กับเด็กไทย ได้ก้าวสู่ Thailand 4.0 อย่างเป็นรูปธรรมในหลายด้าน เช่น การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เป็นหัวใจสำคัญในการสื่อสารกับนานาชาติ ทั้งเพื่อการติดต่อสื่อสาร การแลกเปลี่ยนความรู้ การประสานความร่วมมือ และการค้าขาย การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทยสู่เวทีเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ

ภาษาอังกฤษช่วยเพิ่มศักยภาพในการทำงาน/หางาน คนที่พูดภาษาอังกฤษได้จะมีรายได้มากกว่า 8% จากรายได้ปกติมากกว่า 1 ใน 3 ในโลกธุรกิจ ต้องการคนที่ใช้งานภาษาอังกฤษได้ในการทำธุรกิจต่างประเทศต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก และต้องการพนักงานที่พูดภาษาอังกฤษได้ในการสื่อสาร ทุกวันนี้สื่อสารกันด้วยภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารกันโดยตรง การใช้อินเทอร์เน็ต การดูทีวี การดูภาพยนตร์ การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หนังสือคู่มือทางด้านวิชาการต่างๆ ฯลฯ จิตพิสุทธิ์ จันตะคุต (2558) กล่าวว่า “บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาออกมาในปัจจุบัน ถ้ามีความรู้ภาษาอังกฤษทั้งพูดและเขียนเสริมเข้าไปด้วยอีก โอกาสที่จะหางานก็จะไม่จำกัดแค่ในประเทศ

ไทย เท่านั้น ถ้าท่านเป็นคนหนึ่งที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ ท่านคงจะไม่ปฏิเสธได้ถึงสิทธิพิเศษที่ท่านมีเหนือคนอื่นที่ไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ด้วยเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ทำให้โลกของเราแคบลงไปถนัดตา ทุกวันนี้ท่านสามารถรับรู้ข่าวสาร หรือติดต่อกับเพื่อนต่างชาติได้ภายในเสี้ยววินาที ถ้าท่านไม่รู้ภาษาอังกฤษ ระบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนของไทยหลายท่านอาจจะบอกว่า ประเทศไทยเราก็คงให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษมาตั้งนานแล้ว แต่ทำไมคนไทยถึงพูดภาษาอังกฤษสู้คนฟิลิปปินส์ไม่ได้เลย นั่นก็เพราะว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการของเรายังไม่ได้เน้นการพูดภาษาอังกฤษ จะเน้นแต่หลักไวยากรณ์ คำแปล และการอ่านเพื่อความเข้าใจและให้สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้เป็นส่วนใหญ่” (ย่อหน้าที่ 2) สิ่งที่จะต้องปรับปรุงอย่างมากในระบบการเรียนภาษาอังกฤษของไทยเราคือ การเน้นการพูดออกเสียง ไม่ว่าจะเป็นการออกเสียงพยัญชนะแต่ละตัว การเน้นเสียงหนักเบา ซึ่งจะต้องมีสื่อช่วยสอนที่เป็นมัลติมีเดีย คือ มีทั้งภาพ เสียง และตัวหนังสือ ให้ด้วย แทนระบบเก่าที่มีแต่ตัวหนังสือเท่านั้น ทำให้การออกเสียงตามคำอ่านที่เขียนในตำราหรือพจนานุกรมที่ผิดๆ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ตระหนักถึงความจำเป็นในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และให้ความสำคัญต่อยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 14 มกราคม 2557 ตลอดจนนโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ 2558 ในเรื่องการพัฒนาการจัดการศึกษาและการพัฒนาหลักสูตรทางการศึกษา การมุ่งเน้นการผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพ รวมทั้งแผนงานการขยายโอกาสและพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามยุทธศาสตร์การศึกษา สาธารณสุข คุณธรรม จริยธรรม และคุณภาพชีวิต และได้มอบหมายให้หน่วยศึกษานิเทศก์ดำเนินการจัดทำร่างแนวปฏิบัตินโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับอาชีวศึกษา ซึ่งผลการดำเนินงานทำให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษของสถานศึกษาในสังกัดได้แนวทางการนำนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสู่การปฏิบัติในสถานศึกษา ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีสอนสื่อและเทคโนโลยีสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษใหม่ ๆ และมีเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการสอนภาษาอังกฤษ (รายงานประจำปี 2558 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2558, น. 87-88)

หลักสูตรอาชีวศึกษาที่พัฒนาขึ้นมา นั้น มุ่งเน้นให้เกิดสมรรถนะวิชาชีพในตัวผู้เรียนโดยเฉพาะผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ที่กำลังจะจบการศึกษา เพื่อตอบสนองความต้องการการกลยุทธิ์ในการเพิ่มขีดความสามารถในการติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษด้วยการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพและสมรรถนะสูง แต่การผลิตกำลังคนตามความคาดหวังของหลักสูตรนั้น ยังมีปัญหาอันเนื่องมาจากหลายปัจจัยทำให้ผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนมีมาตรฐานที่ไม่คงที่ (Consistency)

(รายงานประจำปี 2558 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2558, น. 87-88) ดังนั้นเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนให้เกิดสมรรถนะวิชาชีพในตัวผู้เรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 ครูผู้สอนจึงต้องปรับเทคนิควิธีการสอนใหม่ เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ผู้เรียนจะต้องคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น กล่าวคือเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นอกจากนี้จากการศึกษารายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (วีเน็ต) ในระยะเวลาสามปี ย้อนหลัง พบว่าในรายวิชาทักษะภาษาและการสื่อสาร โดยคะแนนเต็ม 40 คะแนน ค่าเฉลี่ย 10.90 คะแนน ซึ่งคะแนนยังคงที่อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) 2559) สะท้อนภาพการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา

ปัจจุบันทักษะที่สำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษให้ประสบผลสำเร็จ คือ ทักษะการฟัง และการพูด การฟังเป็นทักษะที่คนเราใช้มากที่สุดในการสื่อสาร คนเราใช้เวลา 9% ในการเขียน 16% ในการอ่าน 30% ในการพูด และ 45% ในการฟัง (Celce-Murcia, 1995 อ้างถึงใน พรสวรรค์ สีป้อ, 2550, น. 150) การสื่อสารในชีวิตประจำวันนั้นการฟังและการพูดนับว่าเป็นทักษะรับสารและส่งสารที่มีความสอดคล้องกัน เป็นทักษะอันดับต้นๆที่ใช้กันมาก ต้องทำการสอนเพราะผู้พูดจะต้องฟังให้เข้าใจเสียก่อนจึงจะสามารถพูดโต้ตอบ อ่านหรือเขียนได้ ทักษะการฟังและการพูดจึงเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ทักษะอื่นๆ ดังนั้นครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีการปรับการเรียนเปลี่ยนการสอนอย่างจริงจัง แสวงหาเทคนิควิธีสอนใหม่ๆและจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อสร้างบรรยากาศที่น่าสนใจ จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องหลายเรื่องที่ได้ทำการศึกษาเทคนิคการสอนด้วยวิธีต่างๆ โดยแต่ละวิธีมีทั้งข้อดีและข้อเสียที่แตกต่างกันไป ได้แก่ วิธีโดยใช้สถานการณ์จำลอง วิธีสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิธีสอนความคิดรวบยอด วิธีสอนความคิดรวบยอด วิธีสอนที่เน้นฝึกทักษะการคิด วิธีสอนแบบกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ วิธีสอนแบบโครงงาน วิธีสอนแบบบทบาทสมมติ เป็นต้น และพบว่าวิธีที่ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษมากที่สุด มี 2 วิธี ได้แก่ วิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง และวิธีสอนแบบบทบาทสมมติ ตามลำดับ ลักษณะวิธีการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ โดยการให้ผู้เรียนลงไปเล่นในสถานการณ์ที่มีบทบาท ข้อมูล และกติกาการเล่น ที่สะท้อนความเป็นจริง และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในสถานการณ์นั้น โดยข้อมูลที่มีสภาพคล้ายกับข้อมูลในความเป็นจริง ในการตัดสินใจและแก้ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งการตัดสินใจนั้นจะส่งผลถึงผู้เล่นในลักษณะเดียวกันกับที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง (ทิศนา แคมมณี, 2552, น. 370) ส่วนวิธีการสอนโดยใช้บทบาทสมมติเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ โดยการให้ผู้เรียนสวมบทบาทในสถานการณ์ซึ่งมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริง และแสดงออกตามความรู้สึกนึกคิดของตนและนำเอาการแสดงออกของผู้แสดง ทั้งทางด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่สังเกตเห็น มาเป็นข้อมูลในการอภิปราย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ (ทิศนา แคมมณี, 2552, น. 358)

จากที่กล่าวข้างต้นเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษอย่างเต็มศักยภาพ ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนจึงมีความสนใจที่จะนำกิจกรรมการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองมาพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟังและการพูด สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 แนวทางการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นอย่างไร

1.2.2 กิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 หรือไม่

1.2.3 นักเรียนมีทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างก่อนกับหลังการพัฒนา เป็นอย่างไร

1.2.4 นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.3.2 เพื่อพัฒนากิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.3.3 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างก่อนกับหลังการพัฒนา

1.3.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.4 สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีขอนแก่น มีทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยแบ่งการวิจัย ออกเป็น 3 ระยะ โดยมีขอบเขตการวิจัย มีดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

ในระยะนี้เป็นการศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อนำ ข้อมูลที่ได้ไปกำหนดกรอบแนวคิดในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลในการวิจัยระยะนี้ ได้แก่

1.1 เอกสารงานวิจัย เอกสารทางวิชาการ และ ข้อมูลจากสื่อเทคโนโลยี สารสนเทศ รวมทั้ง แหล่งข้อมูลจากสวนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะแหล่งข้อมูลทางเว็บไซต์ ที่ปรากฏบนอินเทอร์เน็ต จำนวน 10 เรื่อง

1.2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ที่สอนอยู่วิทยาลัยในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีประสบการณ์การสอนไม่น้อยกว่า 10 ปี หรือมีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ขึ้นไป จำนวน 5 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

แนวทางการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้าน การจัดกิจกรรม และด้านการวัดและประเมินผล สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระยะที่ 2 พัฒนากิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

ในระยะนี้เป็นการนำแนวทางที่ได้จากการศึกษาในระยะที่ 1 มาพัฒนาเป็นกิจกรรมพัฒนา ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 โดยสร้าง ประเมินความเหมาะสมและหาประสิทธิภาพ ก่อน นำไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย มีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1 ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1.1 ผู้เชี่ยวชาญสำหรับการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน โดยเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ด้านวิจัยและประเมินผล จำนวน 2 คน โดยมีเกณฑ์การพิจารณา คือ มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก ด้านหลักสูตรและการสอน และด้านการวิจัยและประเมินผล โดยมีประสบการณ์การสอนไม่น้อยกว่า 10 ปี หรือมีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป และผู้เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน โดยมีเกณฑ์การพิจารณา คือ มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก ทางการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และประสบการณ์การสอนไม่น้อยกว่า 10 ปี หรือมีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป

1.2 กลุ่มทดลอง (Try-Out) ในการตรวจสอบประสิทธิภาพของกิจกรรม เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ที่ศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีขอนแก่น หมู่เรียนที่ 1 จำนวน 20 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

แผนจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย แนวคิด ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สมรรถนะรายวิชา สารการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ และการวัดและการประเมินผล

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

3.1 ความเหมาะสมของกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.2 ประสิทธิภาพของกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระยะที่ 3 ทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

ในระยะนี้เป็นการทดลองใช้กิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบ ก่อนเรียน-หลังเรียน (One group Pretest-Posttest Design) โดยทำการประเมินทักษะก่อนดำเนินการจัดกิจกรรมและประเมินทักษะหลังการจัดกิจกรรม และประเมินความพึงพอใจ

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

กลุ่มศึกษา ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีขอนแก่น หมู่เรียนที่ 2 จำนวน 29 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยใช้เนื้อหาของหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 2556 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 10 เรื่อง ได้แก่

เรื่องที่ 1 Attending Business Meeting

เรื่องที่ 2 Applying for a Job

เรื่องที่ 3 Telephoning

เรื่องที่ 4 Making an Appointment

เรื่องที่ 5 Banking

เรื่องที่ 6 Talking About Travel

เรื่องที่ 7 Holidays

เรื่องที่ 8 Wish

เรื่องที่ 9 Countries and Nationalities

เรื่องที่ 10 Natural Disasters

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ทักษะการฟัง

2. ทักษะการพูด

3. ความพึงพอใจต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

“ทักษะการฟัง” หมายถึง ความสามารถในการรับสารจากเสียงของผู้พูดแล้วนำมาตีความหรือวิเคราะห์เพื่อให้เข้าใจว่าผู้พูดต้องการจะสื่อถึงอะไรและตอบกลับได้ การฟังจะมีประสิทธิภาพดีเมื่อผู้ฟังฟังอย่างมีจุดมุ่งหมาย ตั้งใจ สนใจ มีความรู้ทางภาษา และมีประสบการณ์เดิมในเรื่องที่ฟังมาประกอบกัน ซึ่งวัดได้จากแบบประเมินทักษะการฟังที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

“ทักษะการพูด” หมายถึง ความสามารถในการสื่อสาร การออกเสียงคำศัพท์ สำนวน วลี หรือ ประโยคที่ถูกต้องของผู้พูดตามโครงสร้างภาษา รวมถึงการแสดงท่าทางในการสื่อความหมายให้ตรงตามเนื้อหาได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจซึ่งวัดได้จากแบบประเมินทักษะการพูดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1. “กิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ” หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง จากการสร้างสถานการณ์ที่จำลองขึ้น กระตุ้นให้นักเรียนได้ฝึกคิดและแก้ไขปัญหา รู้จักการเลือกใช้ประโยคโต้ตอบให้ตรงกับสถานการณ์นั้นๆ โดยเขียนเป็นแผนจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย แนวคิด ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สมรรถนะรายวิชา สารการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ และการวัดและการประเมินผล

2. “ประสิทธิภาพของกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ” หมายถึง ผลคะแนนทางการเรียนจากการใช้กิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูด ที่วัดผลก่อนเรียนและวัดผลหลังเรียน แล้วได้ผล 75/75

2.1 “75 ตัวแรก” หมายถึง ประสิทธิภาพกระบวนการ ที่แสดงให้เห็นถึงการดำเนินกระบวนการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยพิจารณาจากคะแนนการประเมินทักษะการฟังและการพูดที่ได้ระหว่างการดำเนินการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีขอนแก่น มาหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบกับคะแนนเต็มคิดเป็นร้อยละ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

2.2 “75 ตัวหลัง” หมายถึง ประสิทธิภาพผลลัพธ์ที่แสดงให้เห็นผลสัมฤทธิ์อันเกิดจากการเรียนรู้ของผู้เรียน พิจารณาจากคะแนนการประเมินทักษะการฟังและการพูดที่ได้หลังการดำเนินการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีขอนแก่น มาหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบกับคะแนนเต็มคิดเป็นร้อยละ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

“ความพึงพอใจ” หมายถึง ความรู้สึกเชิงบวกที่แสดงออกทางด้านอารมณ์ ความสนุกความรู้สึกที่ดี ซึ่งมักเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนต้องการ เช่น ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ การได้รู้คำศัพท์เพิ่มมากขึ้น รวมถึงการได้รับคำชมเชยจากครูผู้สอน ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

“สถานการณ์จำลอง” หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดสภาพแวดล้อมเลียนแบบสภาพเหตุการณ์ให้ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงมากที่สุด โดยกระตุ้นให้ ผู้เรียนเกิดการคิดแก้ไขปัญหาและสามารถตัดสินใจจากสถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่ขณะนั้นได้ ภายใต้คำแนะนำของครูผู้สอน

1.6 ประโยชน์ที่จะได้รับ

1.6.1 นักเรียนมีทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สามารถนำไปใช้ในการทำงานต่อไปได้

1.6.2 ครูผู้สอนได้แนวทางในการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อพัฒนาทักษะด้านต่างๆ ของนักเรียนต่อไปได้